

PA WIL MET PENSIOEN!

(Der Frühpensionist)

Klucht in drie bedrijven

door

ROMAN ALEXANDER

vertaling

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PA WIL MET PENSIOEN! - DER FRÜHPENSIONIST** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROMAN ALEXANDER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Alfons Koning - ambtenaar, 40 - 45 jaar

Helga - zijn vrouw, 40 - 45 jaar

Oma - zijn moeder, 60 - 70 jaar

Julia - zijn dochter, 20 - 22 jaar

Felix - zijn zoon, 17 - 19 jaar

Karel Portier - zijn vriend, 48 - 50 jaar

Jacobus Stipt - ambtenaar, 25 - 30 jaar

Dokter Hoest - vrouwelijke arts, 30 - 50 jaar

Kiki - een hoertje, 18 - 25 jaar

DECOR:

Een goed ingerichte woonkamer met een deur links en rechts. Een bank in het midden en een klein tafeltje ernaast.

EERSTE BEDRIJF

Alfons ligt op de bank en fluit een melodietje.

FELIX: (*komt op van rechts*) Goedemorgen, meneer Koning!

ALFONS: (*geprikkeld*) Je moet er eens mee ophouden om me steeds meneer Koning te noemen!

FELIX: Waarom? Zo heet je toch? Alfons Koning. Of niet soms?

ALFONS: Toevallig ben ik ook nog je vader en opvoeder!

FELIX: (*knikt*) Je was in elk geval mijn verwekker!

ALFONS: (*spottend*) Misschien was het verstandiger geweest als ik dat niet had gedaan, maar gewoon naar een spannende nachtfilm was gaan kijken...

FELIX: Maar pa toch! Live is toch veel echter!

ALFONS: Ik had nooit kunnen vermoeden dat mijn zoon drie keer zou blijven zitten.

FELIX: (*ironisch*) Nou en? Mag een Koning dat niet?

ALFONS: (*opgewonden*) Nee! Maar jij hebt intussen bewezen dat het wel kan! Mijn vader zei altijd tegen me: "Blijven zitten op school is een Koning onwaardig!"

FELIX: Dat is intussen een geweldig stoffig en ouderwets idee.

ALFONS: Zo denkt jouw generatie erover. Mijn vader zei altijd: "Een Koning spijbelt niet, een Koning heeft altijd de beste cijfers, een Koning gedraagt zich altijd..."

FELIX: "...als een koning." Dat liedje hoor ik al zeventien jaar.

ALFONS: Gedraag je er dan ook eindelijk naar!

FELIX: (*spottend*) Kan een Koning eigenlijk wel vervroegd met pensioen gaan?

ALFONS: (*geërgerd*) Stom geklets. Waarom zou dat niet kunnen? Als de ziektegeschiedenis en de resultaten van alle onderzoeken kloppen, moet dat ook voor een Koning mogelijk zijn!

FELIX: (*terwijl hij links wil af gaan*) Dan moet ik wel naar school. Per slot van rekening moet een jonge koning het rijk overnemen als de oude er vervroegd mee wil ophouden!

ALFONS: Gelukkig dat je dat dan tenminste door hebt!

FELIX: À propos, ik vind dat mijn zakgeld moet worden aangepast. Vanwege de inflatie.

ALFONS: Verander dan eerst je onzedelijke gedrag maar eens!

FELIX: Hoe bedoel je dat?

ALFONS: Moet je eens zien wat voor onfatsoenlijke kleren de meisjes dragen met wie jij omgaat!

FELIX: Maar, meneer Koning, u bent niet echt op de hoogte van de

tegenwoordige mode voor jonge meisjes! (*Alfons draait zich kreunend om*) Is er iets, majesteit?

ALFONS: Als ik je alles zou uitleggen over mijn lijden, kom je te laat op school voor het eerste lesuur!

FELIX: (*kijkt op zijn horloge*) O, pa, je hebt gelijk! (*ze gaat af*)

ALFONS: (*ironisch spottend*) Je hebt gelijk...

JULIA: (*komt links op, ze is gekleed om uit te gaan*) Hallo, Teddy...!

ALFONS: (*geprikkelde*) Ik ben altijd nog je vader, als je zo vriendelijk wilt zijn om dat te onthouden, Julia!

JULIA: Hoe vaak heb ik je nou al gezegd dat ik Jane genoemd wil worden!

ALFONS: Mij best, hoor. Is dat vanwege de gelijkenis?

JULIA: (*snel*) Met wie?

ALFONS: Met dat mooie wezen uit de Tarzanfilms!

JULIA: (*vertoornd*) Je bent gemeen! Ik praat geen woord meer met je!

ALFONS: (*vermaakt*) Dat scheelt me vanaf nu een hoop ergernis!

JULIA: Is mama al weg?

ALFONS: Ik dacht dat je niet meer tegen me zou praten?

JULIA: Wel als het over mama gaat. (*verwijtend*) Sinds je patiëntje speelt, ben je onuitstaanbaar!

ALFONS: (*geërgerd*) Wie speelt hier patiëntje?

JULIA: (*spottend*) Ík voel me gezond en opgewekt!

ALFONS: Wees daar dan maar ontzettend blij over! Ik hoef geen patiëntje te spelen, ik ben het! Voor mijn plan om vervroegd met pensioen te gaan, kan ik de woorden 'gezond' en 'opgewekt' helemaal niet gebruiken.

JULIA: (*spottend*) Hopelijk gebruik je ze wel weer, als je pensioen er door is!

ALFONS: (*boos*) Ik zou wel eens willen weten waar de jeugd van tegenwoordig het cynisme over de ouders vandaan heeft.

JULIA: Van jou, lieve pa!

HELGA: (*komt rechts op, draagt een schort en een hoofddoek; tegen Julia*) Ben je nog niet weg?

JULIA: (*snibbig*) Zoals je ziet. En de schuld daarvan: jouw opruimwoede en mijn gestreepte trui. Ik kan hem nergens vinden! Maar één ding wil ik je wel zeggen: als hij al in de wasmachine zit, kun je mooi een nieuwe voor me kopen!

HELGA: (*ironisch*) Ja, hoor! En ik moet het zeker betalen van wat jij betaalt aan kost en inwoning...

JULIA: (*driftig*) Je moest eens weten wat ik allemaal moet betalen van het hongerloontje dat ik van mijn chef krijg!

HELGA: Trouw dan met je chef, dan ben je van alle problemen af!

JULIA: (*ironisch*) Makkelijk gezegd. Wel eens gehoord van ongewenste intimiteiten op het werk? Sinds die wet er is, heb je als vrouw toch geen enkele kans meer! - Wat eten we trouwens vanavond?

HELGA: (*kort*) Dat weet ik nog niet.

JULIA: (*spottend*) Een huishoudelijk beleid dat je rechtstreeks uit de politiek hebt overgenomen, denk ik. Ik breng in elk geval maar een pizza mee. Als je wat beters op tafel zet, kunnen we de pizza altijd nog invriezen. (*terwijl ze links af gaat*) Als er iemand voor me opbelt, dan ben ik er niet!

HELGA: (*roept haar achterna*) Dat is zomaar eens nog waar ook. (*tegen Koning*) En ruim jij je troep eens op, want ik moet hier nodig stofzuigen!

ALFONS: (*opgewonden*) Nu? Op deze tijd van de dag? Terwijl ik zo'n bonzend hoofd heb?

HELGA: Ga zolang naar de badkamer, dan hoor je niks!

ALFONS: (*probeert op te staan, zakt weer terug, klaagt*) Ik kom niet eens overeind! Mijn benen zijn van lood!

HELGA: (*loopt naar het tafeltje naast de bank, pakt een medicijnflesje en kijkt ernaar*) Heb je dit vandaag al ingenomen? (*Alfons schudt zijn hoofd. Helga krachtig*) En waarom dan niet?

ALFONS: Ik krijg zo'n last van m'n maag door die druppels!

HELGA: Dat zijn maar bijwerkingen.

ALFONS: (*vlug*) En bij risico's en bijwerkingen, raadpleeg uw arts of apotheker!

HELGA: (*spottend*) Je hebt elke dag nieuwe klachten. Dus zijn ook alle bijwerkingen elke dag anders.

ALFONS: (*moedeloos*) Dat is nou juist zo rampzalig! Geen enkele dokter weet precies wat hij daarmee aan moet.

HELGA: Ik heb het idee dat er voor jouw echte problemen nog geen medicijn uitgevonden is. ALFONS: (*knikt*) Daar heb je gelijk in. Iemand zou er de Nobelprijs mee kunnen verdienen.

HELGA: (*kijkt op haar horloge, geschrokken*) O, God! Ik heb vanmorgen om negen uur kassadienst in de supermarkt! (*doet schort en hoofddoek af, gaat rechts af*)

ALFONS: (*pakt een draagbare telefoon van tafel, kiest een nummer en spreekt zachtjes*) Hallo... Mag ik meneer van Groningen, alstublieft?... (*korte pauze*) Ja... met Koning... Ben jij het, Frits? Ik wil je alleen even zeggen, dat ik vanmiddag niet kan komen tennissen. Nee, niet vanwege de pijn in mijn rug. Die is weg. Maar gisteren heb ik van Nanning van Personeelszaken gehoord, dat ons bedrijf zieke werknemers controleert... Klopt, ja.... Of de zieken ook

echt ziek zijn en thuis in bed liggen en zo. En nou wil ik jou vragen...
(*stopt met praten als Helga binnenkomt*)

HELGA: (*nieuwsgierig*) Met wie bel je?

ALFONS: (*beetje onzeker*) Iemand belde op en bood zijn excuses aan.

HELGA: (*verbaasd*) Excuses? Waarvoor?

ALFONS: (*beteuterd*) Dat hij het verkeerde nummer had gedraaid.

HELGA: (*terwijl ze naar de spiegel loopt en haar tasje pakt*) Zo... Ik ga er vandoor. Je eten staat in de magnetron. Je zult het ding vast wel aan kunnen zetten. Om een uur of vier ben ik terug.

ALFONS: Weet je dat zeker?

HELGA: Natuurlijk! Waarom vraag je dat?

ALFONS: (*verlegen*) Zomaar. 't Zou toch ook later kunnen zijn, of eerder?

HELGA: (*maakt een afwerend gebaar, loopt naar de bank, geeft Koning een vluchtige kus*) Ik wens je een rustige dag... (*terwijl ze links af gaat*) Jij boft maar...!

ALFONS: (*geprikkel*) Dat hoor ik elke dag minstens een keer of drie. (*spottend*) 'Jij boft maar', alsof ze denken dat het me helemaal niet slecht gaat. (*Helga gaat af. Alfons pakt de telefoon weer, kiest*) Ja, meneer van Groningen nog een keer graag... Wie u kunt zeggen? (*hapert*) Stokkelaar, van de Algemene Verzekeringen. (*pauze*) Ja, weer met Koning... Nee, niet Stokkelaar... Dat wist je al? Hoe dat zo? Wat... op de receptie herkenden ze mijn stem? Maakt ook niks uit... Ik wil je alleen maar vragen wie me komt controleren en wanneer. (*verbaasd*) Stipt? Die is toch zelf meer ziek dan gezond? O ja, omdat hij verstand heeft van alle ziektes. En wanneer duikt hij bij me op? O, juist, je weet zijn route niet. Je denkt dat hij alleen maar om de hoek komt kijken en er weer vandoor gaat als hij me in bed ziet liggen? En als ik dan net toevallig zou slapen? - Dan maakt hij me niet wakker? Weet je dat zeker?... Ervaring... Ik snap het. Best, ik zal er rekening mee houden. Frits, bedankt voor je inlichtingen... (*legt de telefoon op tafel*) Die Stipt... Hij is blijkbaar de enige die over te halen is om spionagewerk te doen.

OMA: (*komt op van rechts*) Goeiemorgen zoonlief!

ALFONS: (*vriendelijk*) Goeiemorgen!

OMA: (*nieuwsgierig*) Nog altijd ziek, Alfons?

ALFONS: Zoals je ziet, mama.

OMA: En wat zegt de dokter ervan?

ALFONS: Wat moet een dokter zeggen? Ziek zijn is een goed recht van alle ambtenaren en werknemers.

OMA: (*boort verder*) En, ben je echt ziek?

ALFONS: (*zenuwachtig*) Waarom al dat gevraagd? Natuurlijk ben ik ziek, dat zie je toch?

OMA: Ik zie helemaal niets en dat is verdacht!

ALFONS: (*geprikkeld*) Maar mama!

OMA: Luister goed, Alfons. Ik ken je al vijfenvijftig jaar. En toen je nog naar school ging, wist ik al precies of je ziek was of dat je onder je proefwerk rekenen uit probeerde te komen.

ALFONS: (*afwerend*) Dat was op school. Maar nu heeft de ernst van het leven mij genadeloos in zijn klauwen. Jij denkt zeker dat iemand alleen maar ziek is als hij bleek in bed ligt, met zweetdruppels op zijn voorhoofd, een thermometer in zijn achterste en geen trek in eten heeft. Tegenwoordig zijn alle kwalen psychisch. Vandaag de dag is het stress, die ziek maakt. En milieuvervuiling, die je de adem afsnijdt! Vandaag de dag is het de werkdruk die je in bed laat belanden en niet langer angina of griep.

OMA: Ik weet er alles van. Jullie zijn een generatie om medelijden mee te hebben. Je vader werkte twaalf uur per dag en hij stierf pas toen hij over de tachtig was.

ALFONS: Als hij elke dag maar zes uur had gewerkt, had hij gemakkelijk de honderd gehaald.

OMA: (*fijntjes*) Als ze dan in de hemel al jullie overuren uitbetalen, wordt je minstens honderdentwintig. (*ze haalt een flesje aftershave uit haar tas en zet dat bij Koning op het tafeltje*) Kijk eens, heb ik gisteren voor je meegenomen. Dat merk heb jij toch altijd?

ALFONS: (*verwonderd*) Maar dat is al het vijfde flesje in acht dagen, dat je me geeft.

OMA: (*geheimzinnig*) Weet je, Alfons, die flesjes waren in de aanbieding... En hoe heet die mooie reclamespreuk ook alweer: "Een mens kan nooit te veel aftershave hebben!"

ALFONS: Breng ook eens een keer wat mee voor je schoondochter Helga!

OMA: (*levendig*) Heb ik al gedaan! Alleen bewaar ik ze zolang in mijn nachtkastje tot ik alle luchtjes bij elkaar heb. Dan is de verrassing des te groter.

ALFONS: Helga krijgt toch nooit parfum van jou!

OMA: Dan is ze er vast dubbel blij mee. (*trots*) En ik draag mijn steentje bij aan het algemene welzijn van de familie. (*kijkt op haar horloge*) Wat? Al zo laat? Dan moet ik me haasten!

ALFONS: Wat heb jij eigenlijk voor dringends te doen?

OMA: Boodschappen doen, shopping. Een supermarkt heeft zo'n aantrekkingskracht, dat het haast niet te geloven is. En overal die borden: 'Neem mee!' 'Zo'n kans krijgt u nooit meer!' Heb je een

bijzondere wens, Alfons?

ALFONS: *(afwerend)* Nee, dank je wel. Ik wil je met jouw kleine pensioen niet op kosten jagen.

OMA: *(afwerend)* Dat doe je toch niet! Nemen is beter dan geven... eh... ik bedoel natuurlijk: geven is beter dan nemen! Maar alles op zijn tijd. *(streelt Konings handen)* Goed, Alfons, beterschap, jongen, en ik zoek wel iets voor je uit dat je prettig vindt. Ik ontdek vast wel iets. *(voelt aan Konings voorhoofd)* Jammer, je hebt geen koorts. Terwijl koorts juist zo goed is, want je zweet alle kwalen ermee uit. Doe je best dus maar om de thermometer flink omhoog te jagen! *(terwijl ze links af gaat)* Je zult eens zien hoe je opknapt als je flink koorts hebt gehad! Tot ziens! *(ze gaat af)*

ALFONS: *(terwijl hij het flesjes pakt)* Als ze zo doorgaat, kan ik een bad nemen in alle aftershave! *(Julia komt opgewonden op van links; haar kapsel zit in de war en haar jasje is gescheurd. Alfons bezorgd)* Jij bent vlot terug! Wat is er met jou gebeurd? Ben je overvallen?

JULIA: *(kwaad)* Die rotagenten!

ALFONS: *(verbaasd)* Wat deed jij bij die agenten?

JULIA: *(kwaad)* Vraag liever wat ze bij mij deden! Ze hebben me vastgepakt!

ALFONS: *(opgewonden)* En je zo toegetakeld?

JULIA: *(schudt haar hoofd)* Dat kwam omdat ik probeerde ze af te weren!

ALFONS: Maar waarom pakten ze je dan?

JULIA: *(spottend)* Waarom? Omdat we voor die zaak stonden te demonstreren!

ALFONS: *(verbaasd)* In werktijd?

JULIA: Precies! Of denk je dat ik daarvoor een dag verlof zou opnemen?

ALFONS: En waar heb je dan tegen gedemonstreerd?

JULIA: In het belang van de drogisterijafdeling van onze supermarkt!

ALFONS: Waar vecht een farmacieconcern dan tegen of voor?

JULIA: Voor de pil in de derde wereld!

ALFONS: En dat heeft de bedrijfsleiding zomaar ineens vandaag bedacht?

JULIA: *(knikt)* Vandaag kwam er een Afrikaanse delegatie naar het vergadercentrum vanwege een congres over de honger in de wereld!

ALFONS: Dat gebeurt elke week wel ergens.

JULIA: En wij hebben met spandoeken geprobeerd te laten zien dat je aan de pil meer hebt dan aan het dumpen van levensmiddelenoverschotten uit Europa!

ALFONS: Logisch! Minder mensen betekent dat er minder eten nodig is.

JULIA: En die agenten hebben ons daarbij gestoord!

ALFONS: Dat is hun plicht!

JULIA: *(boos)* Maar dan hoeven ze met hun handen nog niet op plekken te komen waar ze niks verloren hebben! *(terwijl ze rechts af gaat)* Ik ga me douchen en omkleden. En als de chef belt, zeg hem maar dat ik lichtgewond ben en dringend rust nodig heb!

ALFONS: En dat is precies wat ik ook nodig heb! *(Karel klopt buiten op de linker deur)* De deur is open!

KAREL: *(komt binnen, vriendelijk)* Mogge, collega!

ALFONS: *(blij)* Karel Portier! Ouwe jongen! Kom je op bezoek?

KAREL: *(knikt)* Ik moest hier in de buurt zijn.

ALFONS: Dat klinkt als werk!

KAREL: Is het voor een deel ook!

ALFONS: *(verbaasd)* Maar je bent toch al een paar jaar met pensioen?

KAREL: Ja. Maar ik heb nu een bijbaantje. Van het pensioen alleen kan een ambtenaar niet echt rondkomen.

ALFONS: Wat doe je dan?

KAREL: Werken voor een opiniebureau. Ik krijg de adressen een dag voor ik de mensen thuis moet gaan bezoeken. De adressen komen meestal uit het telefoonboek en dan werk ik de vragenlijst af. We zijn nu bezig met een onderzoek naar de samenhang tussen medicijngebruik en politieke kleurloosheid.

ALFONS: En daarom kom je bij mij?

KAREL: Je staat niet op mijn lijst, hoor! Ik zei je toch, dat ik toevallig in de buurt was.

ALFONS: Bij wie ben je geweest?

KAREL: *(maakt een afwerend gebaar met de handen)* Dat mag ik natuurlijk niet vertellen. Bescherming van de privacy... Je snapt het wel.

ALFONS: Vraag dan ten minste hoe het met me gaat!

KAREL: Waarom zou ik dat moeten doen?

ALFONS: Als je op ziekenbezoek komt, vraag je toch altijd hoe het met de patiënt gaat? Of niet soms?

KAREL: *(knikt)* Mij best. Hoe gaat het met je?

ALFONS: *(zucht)* Vraag me dat alsjeblieft niet!

KAREL: Dat grapje is al heel oud, maar hij doet het altijd nog. En hoe gaat het echt met je?

ALFONS: Waarom zou ik je lastigvallen met mijn geklaag? Ik zou ook best met pensioen willen.

KAREL: Je bent pas vijfenveertig!

ALFONS: (*opgewonden*) En wat zou dat? Is dat een reden om niet vervroegd met pensioen te kunnen?

KAREL: Afgelopen zaterdag zag ik je nog op de tennisbaan!

ALFONS: Je moet toch in training blijven! Ook vanwege het pensioen! (*de telefoon gaat. Alfons pakt de draagbare telefoon*) Ja, Koning hier! (*verheugd*) Margot! Ben jij het? Wat bedoel je? Over een half uur in ons café? Spijt me verschrikkelijk, maar dat lukt niet! Ik ben namelijk ziek... 't is vol te houden. (*blij*) Wat zeg je? Je vriend is op reis? Ik zou bij je thuis kunnen komen? Lieve Margot... ik doe wat ik kan! Jij bent elke zonde waard! (*legt de telefoon neer, moedeloos*) Wekenlang wacht ik al op de dag dat haar vriend op reis is. En nu is het zover en ik lig ziek op bed!

KAREL: (*spottend*) Jij ziek? Dat gelooft geen hond!

ALFONS: En dat gelooft Margot ook niet. Als ik deze kans tussen mijn vingers door laat glippen, is het uit met onze relatie.

KAREL: En waarom zou je die relatie dan niet in stand kunnen houden?

ALFONS: De ziekencontrole, die ze op kantoor kort geleden hebben ingevoerd.

KAREL: Daar weet ik niets van.

ALFONS: Je hebt er ook geen last meer van.

KAREL: (*verbaasd*) Ze controleren nu iedereen die zich ziek gemeld heeft?

ALFONS: (*knikt*) En uitgerekend op mijn kantoor zijn ze begonnen met deze mensonterende vernieuwing. Het ziekteverzuim is vanaf die tijd met de helft teruggelopen. Mijn chef is natuurlijk apetrots op deze actie waarmee hij is begonnen.

KAREL: Hij krijgt er vast en zeker een lintje voor.

ALFONS: En hij gaat ongetwijfeld alle andere kantoren stimuleren om hetzelfde te gaan doen.

KAREL: Wat een toestand! Ik ben erg blij dat ik niets te maken heb met die bemoeizucht.

ALFONS: Maar wat moet ik doen? Die bemoeizucht komt mij nu wel heel ongelegen.

KAREL: En wanneer komt die controle?

ALFONS: Geen idee! Stipt kan elk uur hier zijn! Ieder moment door het raam naar binnen gluren!

KAREL: (*verbaasd*) Hij kijkt door het raam naar binnen?

ALFONS: (*knikt*) Dat hoorde ik van van Groningen. En ook dat hij een ziekgemelde collega niet wakker maakt als die slaapt. Als ik toch maar wist hoe ik aan een plaatsvervanger kon komen!

KAREL: (*opgewekt*) Een vervanger die in plaats van jou naar die

Margot gaat?

ALFONS: (*geprikkel*) Nee, natuurlijk niet! Een vervanger die in plaats van mij op de bank ligt en slaapt!

KAREL: (*onzeker*) Zou je er een kunnen vinden?

ALFONS: (*springt verheugd overeind*) Ik heb er al een gevonden! (*smekend tegen Portier*) Karel... goede vriend en sport collega... trouwe kameraad en maatje... Jij moet me dat pleziertje doen!

KAREL: Ben je gek geworden?

ALFONS: (*pathetisch*) Ja. Van verlangen naar Margot!

KAREL: Ik kan echt niet warmlopen voor zo'n mesjogge idee!

ALFONS: Warmlopen hoeft ook helemaal niet. Je hoeft alleen maar stil op de bank te liggen. Je kunt ook de radio of de tv aanzetten. En als Stipt komt, houd je je gewoon slapend. Dat is alles.

KAREL: (*ironisch*) Ja hoor, alles voor jou. En wat schiet ik ermee op?

ALFONS: (*blij*) Je doet het dus?

KAREL: (*knikt*) Maar dan heb jij mij drie diensten te bewijzen!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto